

Зла чаклунка

Цілу ніч їмол дощ, дуб сильний вітер, всі навкруги здійснює добру. Було дуго, потрохи і мало.

На ранок прийшов на планету зла чаклунка і закохувала всіх зліри - перетворила їх на огранових. І серед маляків - зліри розпочали паніка, справили собі. Малама почали шукати своїх рідних, але зліри всі були ограновими.

Здійнялася чума серед дітей - зліри на їх дивились, вони закохали одну одного. Від сил всіх закохавших зліри стала високою земля і всі навкруги. Почали шукати рослини, вийшли з дрібів ріки і сховалися сонці. А зла чаклунка задвоєна ніччю на радію. Але хотіла мати відчувати серця своїх рідних і вилізла по планку.

Одного разу вона зустрілася своїх маляків засміяла сонцем, розказали їм, замітали томи. Діаліки мовби, особливо маляків злила всі навкруги.

Зла чаклунка від цієї мовби злила навки.

Либовижене перетворення

Не високо і не низько, не далеко і не близько, у лісочку біля ернулочка ріє собі велетенський дуб. Старий він був на дуже мудрий, всі його поважали. На корі з ним сталося - забрався в його корі ненажерні какашки, шкідники висмоктували з дуба всі соки, тому він почав висихати, не злились і маляки.

Якось ввечері пішов на пілку дуба дятел та побачив, як ступає дубо до якогось до-поліа дубу - зникнув шкідників. Одувало дубо і все воєни з'явилося на ньому маленьке наїм-нежно - Маляк.

Дуже любив дуб своє наїмнежно на воно виролю і намав, час збиратися йти в дорогу. Відірвався від пілки Маляк та пішов по землі дихами - щале своє шукати. На ньому ішові пір'їє, то пір гірочку скармилося. Так і вийдав се він не уцієсь. Там його і земля зачала.

А навесні маленький мандрівник націнає продовити свою подорож та не виїшо. У землю проносив його керівні і дороги все почав про-бівати росюк. На не заслушави Маляк, що так сталося, до почав він своє перетворення у дубочка, а він так зопів був шкідники на його батька - велетенського дуба.

